

valget, er det den sikreste Vej til at naa en Løsning paa det vanskelige Spørgsmaal, der her foreligger til Behandling.

Jeg takker de forskellige Talere, der have udtalt sig velvillig for Flertallets Forslag, og jeg takker de andre Talere, der staa paa et modsat Standpunkt, for, at de ikke i større Grad, end sket er, have vanskeliggjort Forhandlingerne. Den samme Paaskønnelse yder jeg Flertallets Modstandere inden for Udvalget fordi de have lagt os saa faa Hindringer i Vejen, som Tilfældet har været. Kun derved er det blevet muligt, forholdsvis hurtigt at naa til et Resultat.

Jeg vil sluttelig takke den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser og den store Interesse, han har vist Sagen. Jeg for mit Vedkommende vil udtale det Haab, at det maa lykkes for den samme Minister, der har ført Sagen saa langt frem mod Maalet, ogsaa at føre den til en heldig Afslutning. Med disse Ord vil jeg slutte og anbefale Tinget at stemme for Flertallets Endringsforslag.

Finansministeren (Lüttichau): Det er kun ganske faa Ord, jeg finder Anledning til at fremkomme med paa dette Tidspunkt, da der ikke er rettet særlig mange Henvendelser eller Spørgsmaal til mig. Kun det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Gspensen) har atter bragt Agerbrugsinteresser særlig frem, og jeg tror i den Henseende at kunne henvise til min tidligere Udtalelse i Dag og ved første Behandling om, at det forekommer mig, at Klarhed, Modenhed i Henseende til Stanpunktet her langt fra er opnaaet i tilhørlig Grad endnu. Det samme ærede Medlem spurgte mig, om der var Udsigt til at saa en Lovgivning om en Afgift paa indenlandsk Vinsfabrikation eller Viniulvirkning. I saa Henseende kan jeg kun udtale, at Underjøgelserne ville blive fortsatte, men ikke ville kunne afsluttes før til Efteraarets Rigsdagsamling. Det synes efter de ganske foreløbige Underjøgelser ikke at være praktiskabelt, gennemførligt at lægge en Stempelafgift paa hver enkelt Flaske Vin. Det vilde let komme i Kollision med Indførelsen, hemme den paa forskellige Maade og umuliggøre for private at indføre Vin. Noget helt andet er det, at man kan paalægge Skat paa saadanne Tilvirkninger her i Vandet som Frugtvine — deri dog ikke indbefattet, hvad der konsumeres ved eget Brug — og paa det Grundstof eller Hjælpestof, der almindelig betegnes under Navn af Eider, som ogsaa er Genstand for Toldbestatning, og hvor man sikkert vil kunne indføre en lignende Kontrol-

bestatning, som nu finder Sted med Hensyn til Ol og udenlandsk Spiritustilvirkning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i saa Henseende, da disse Underjøgelser ikke ere afsluttede, og da der, som sagt, ikke kan foreligge et Resultat hurtigt.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) rørte i et af de Foredrag, han har holdt i Dag, ved den Side af Industrien, som vedrører Arbejdsforholdene. Det er selvfølgelig, at Hensyn til den danske Arbejders Stilling og Forhold til Industrien er et af de aller vigtigste Hensyn, der skulle tages. Jeg skal derom, for ikke at komme ind paa Enkeltheder kun udtale, at naar den danske Arbejderstand er talrig repræsenteret i Folketinget og ogsaa har haft sin Repræsentant i Toldudvalget, og der fra den Side ikke er gjort særlige Betæneligheder gældende om, at disse Interesser skulde være truede, tror jeg, man fuldt kan berolige sig. Med Hensyn til selve Industribeskyttelsen havde det samme ærede Medlem (Scharling) jo endnu store Betæneligheder. Jeg skal da kun fremhæve, at naar jeg er gaaet ind paa forskellige Nedsættelser ved de sidst fremkomne Endringsforslag, er det fra min Side kun sket efter stor Modstand og Strid for Skridt efter omhyggelige Overvejelser og ikke uden særlige Betæneligheder. Jeg haaber, som jeg tidligere har udtalt i Dag, at man vil finde, at jeg ikke er kommet for vidt i Indrømmelser. Det vil jo være nærmere at undersøge paa et andet Sted, om dette fuldtud er Tilfældet eller ej.

Veth-Gspensen: Den ærede Ordfører mente, at Udvalget ikke kunne sætte Tolden op paa særdig Citorie af Hensyn til, at Raffetolden var 8 Ore. Jeg skal tillade mig at henvise, om man ikke kunde lade Raffetolden blive 10 Ore, og saa for at saa samme Resultat baade i finansiel Henseende og i Retning af Jordyrelse eller Forbilligelse af Livsfornødenhederne give dem tilsvarende Nedsættelse paa Te. Det finder jeg, var en ret naturlig Vej; hvis man ellers ønskede noget godt for Citorien, saa behøvede man ikke at lade det være af Hensyn til Kaffen. For øvrigt kan jeg heller ikke se nogen Ulykke i, om Citrietolden blev 2 Ore dyrere end Raffetolden. De to Ting have jo ikke i den Grad med hinanden at gøre. Naar det med Hensyn til Halmen blev sagt af den ærede Ordfører, at man ikke kunde komme ind derpaa af Hensyn til Landmændene, fordi Landmændene købte Halm, tror jeg rigtig nok, at er der nogen Klasse, der sælger Halm, er det Landmændene, det